

Пам'яті Анатолія Вікторовича Коцюрubi

26 листопада 2016 р. пішов з життя провідний науковий співробітник відділу фізіології кровообігу Інституту фізіології ім. О.О.Богомольця НАН України, професіонал найвищого класу і великий патріот України Анатолій Вікторович Коцюрuba.

Народився він 16 серпня 1949 р. на Черкащині. Закінчив хімічний факультет Львівського університету, після чого вступив до аспірантури при Інституті біохімії ім. О.В.Палладіна НАН України. Захистивши дисертацію доволі довгий час працював на посаді старшого наукового співробітника, вивчаючи обмін нуклеотидів. На це його надихав досвід старших колег - академіка В.А. Беліцера і професора В.П. Венд.

На жаль, його намагання пройти апробацію докторської дисертації двічі супроводжувалися смертю близьких родичів, що він сприйняв як знак, і це спонукало його відмовитися від подальших намірів отримати «корочку». Але це не зупинило Анатолія Вікторовича як фахівця, схильного до постійного наукового пошуку. Найкраще, як дослідник він розкрився, працюючи зі співробітниками відділу фізіології кровообігу і відділу експериментальної кардіології Інституту фізіо-

логії, куди він перейшов у 2009 р. Анатолій Вікторович успішно вів пошук метаболізму ейкозаноїдів, газових трансмітерів - оксиду азоту та сірководню, та з'ясовав їх роль як в фізіологічних реакціях серця і судин, так і в розвитку патологічних змін судинного тонуусу і серцевої діяльності. Але «улюбленцем» був екдистерон, сполука, отримана з рослини, яка росте тільки поруч із сакральним місцем для українців - Кам'яною могилою. В багатьох працях він показав унікальність цієї сполуки як кардіо- і вазопротектора. Анатолій Вікторович був надзвичайно контактною і доброзичливою людиною, тому він успішно співпрацював з молодими колегами не тільки з Києва, але і з Хмельницького, Запоріжжя, Львова та інших міст, часто роблячи їх співавторами нових запропонованих ним методів визначення тих чи інших сполук. З іншого боку, він був часто не згоден з публікаціями своїх праць у закордонних журналах. Він вважав, що треба піднімати рівень української науки - і як наслідок - українських наукових видань. Любов до рідної землі проявлялась у нього і в глибокому знанні історії України і її визначних місць. Разом з дружиною науковцем-біохіміком Вірою Миколаївною вони побували у всіх цікавих куточках нашої країни. Він з успіхом зацікавлював і залучав до знайомства з культурним надбанням нашого народу молодих колег. Любов до України зумовила навіть його хобі. Він був автором і виконавцем більше ніж 10 тисяч українських пісень, диски з якими він часто дарував своїм друзям і колегам. Крім власних досягнень він гордився і опікувався своїми синами і онуками. Анатолій Вікторович був, як тепер кажуть, непублічною людиною. Він намагався уникати участі в різноманітних багатолюдних неформальних зустрічах. Але всі хто потрапляв в тенети його доброзичливості і наукової самовідданості залишалися його друзями на довгі роки. Тому безсумнівно, що добра пам'ять про цю багатогранну, обдаровану людину, великого патріота України назавжди залишиться в пам'яті всіх, хто його знав.